

EMBDENA

EMBDENA, Frisiae Orientalis vrbis. Metropolitico honore conspicua, recenti homini memoria, ad summum vrbis quam optimè constituta, splendore euæla, plurima hominum admiratione digna ostentat, quorum vel singula saltem bene formatam Politiam conservare, optimè affluentia beare queant. Mercatoribus habitur ditissimis, ædibus & publicis & priuatis superbissime colitur. Portu amplissimo, plurimarum nauium capace, adeò se commendabilem reddit, ut non existimem in vniuersa Batavia, Frisia aut Belgio demum reliquo, similem portis commoditatem inneniri, in quo ad vallum & moenia usque vrbis, tutissima natibus statio præbetur. Quo fit, ut temporum nunc sit populosum, & amplissimos negotiatorum ex remotissimis mundi partibus huc ad se prouocet atque alliciat. Hinc superioribus annis, dum

Anglorum natio in Brabantia Antwerpiam deserit, Embdenam potissimum delegit, ut ibi pannorum & Britannicarum mercium, Stapulum, vulgo Staabel, constituent, quo factum est, ut remotissimarum gentium negotiatorum, qui eas sibi merces, non tam necessarias, quam elatiорibus & delicatis gratas comparent, magno frequentique numero Embdenam inuiserint, quas deinde ingenti pecunia Francoforti ad Moenum in nundinis distraheunt. Nunc vero et si negotiatorum Angli, quorum nonnulli gratioribus plerisque viris futilis & leuiores esse homines videntur, hanc quoq; vrbem, uti primum in Flandria Brugas, tum in Brabantia Antwerpiam, residentia deserentes, Hamburgum nobile Saxoniam oppidum, aquis, & varijs ad negotiationem commoditatibus præstans, conesserint: nihilo tamen secius, mirandum in modum Embdena mercionis floret, publicis priuatisq; edificijs tantis exornatur sumptibus, ut stuporem videntibus moueat. Maximè, si quis magnificam noni prætorij structuram, eam quoque ciuitatis partem aspiciat, quam adauant nuncupant, in qua præter elegantes ciuium ædes, Euripos & canales videre est plurimos, quibus multorum onerum naues in ipsam vrbem admittunt. Frequentissimus siquidem hic maximarum nauium quotidie, ex remotis totius vniuersi locis, ex Litonia, Norvegia, & reliquis septentrionalib. regionib. ex Gallia item, Anglia & Hispania appulsus, adeò, ut Embdensi in portu, nullo non tempore, florentissima maximarum nauium classis, fida, tutaque statione vratatur. Ita ut nunc celeberrimi empirij fama exteris Embdena innotescat. Arcent etiam habet, quæ validis propugnaculis firma, & marinis circumfusa aquis, vrbem in tuto collocat, quam eius territorij Comes tenet. Is Romano Imperio paret, neque alium existimo portum marinum esse Imperio tanta opertunitate præstantiq; florentem. Mira hic omnium rerum & exuberans copia videtur, non earum modo, quibus satis necessitati fieri, sed & quibus voluptatis studium concitari queat. Præstat hoc ciuibus, tam portus & importationum commoditas, quam nativa Frisiae libertas. Agrum siquidem planum, & pascuis fœcundum, naturæ beneficio obtinet, cuius quidem, quam glutinosæ & pingue sint glebe, quam feracia sint pascua, quam numerosi armentorum & pecudum greges, vix verbis explicari potest. Docet id exquisiti delicatiq; saporis butyri & casei ad miraculum usque copia, quæ uberrimo Embdensum quæstu & emolumento maximo, ad varias regiones & per vniuersam Germaniam defertur. Quinetiam non obscurè hoc comprobant, pingues & supra vulgarem magnitudinem boues, quorum aliquot myriades in pascuis paſsim oberrare videntur, qui soli graminumque beneficio adeò impinguescant, ut exteræ etiam nationes ijs potissimum delectentur. Ex candidissimo etiam sale, quod indigenarum industria conficitur, nomen Embdena meruit. Quod si incolarum conditionem quis scire desideret, eam Aeneas Sylvius diligens perillustrator Europa subiungit. Gens inquit Frisorum ferox & armis exercitata, robusti & proceri corporis, securi atque interpidi animi, liberam se esse regloriatur, quamuis Philippus Burgundiæ Princeps, eius se terræ dominum vocet. Re vera, libera Phrygia est, suis utens moribus, exteris nec parere sustinet, neque dominari cupit: haud inuitus Phriso pro libertate mortem oppedit. Dignitas in hac gente militaris inuisa, sublimem virum, qui se ceteris efferat, non ferunt: Magistratus annuos eligunt, qui rem publ. & quo iure disponant. Foeminarum impudicitiam seuerius puniunt. Sacerdotes, ne aliena cubilia polluant, sine coniuge non facile admittunt. Vix enim cotinerchominem posse, & supra naturam arbitrantur. In pecoribus omnis eorum substantia est, ager planus ac palustris est, multo gramine fœcundus, ligno caret. Bituminoso, respite, & sicco stercore boum ignes fucent, & cat.